

4. tanulmány

Kegyelem és igazság a Zsoltárookban és a Példabeszédekben

Július 20., szombat délután

Az ember szíve természeténél fogva hideg, sötét, rideg. Ha valaki az irgalmasság és megbocsátás lelkületét tanúsítja, nem magától teszi, hanem a Szentlélek hat rá, a Szentlélek munkálkodik szívéen. „Szeressük Őt; mert Ő előbb szeretett minket.” (1Jn 4:19)

Isten minden irgalom forrása. Irgalmas és kegyelmes az Ő neve... Erős vágygal sóvárog enyhíteni az emberek bajain, balzsamával szeretné begyógyítani sebeiket. Igaz, hogy semmiképpen sem hagyja a bűnt büntetlenül, hanem elveszi a bűnös bűnösségét.

Az irgalmasokban, az isteni természet részeseiben Isten részvételmes szeretete nyilvánul meg. Akiknek szíve együtt dobban a végtelen Szeretet szívével, azok megmenteni, nem pedig kárhozatni igyekeznek. Krisztus bennünk lakozása olyan forrás, amely soha ki nem apad. Ahol Ő lakozik, ott mindig túlcserél a jóindulat. – *Gondolatok a Hegyibeszédről*, 21–22. o.

Megtiszteljük az Urat irgalmas cselekedeteinkkel, és azzal, hogy tiszteletet és megértést tanúsítunk a szenvedők és elkeseredettek iránt. Az özvegyeknek és árváknak nem csupán a szeretetünkre van szükségük. Kedvességet, gondoskodást kell tanúsítanunk irántuk; együtt érző szavakat kell szólnunk, segítő kezet kell nyújtánunk, hogy megtanuljanak magukról gondoskodni. Krisztusért tesszük, amit a rászorulókért teszünk. Tanulmányoznunk kell földi munkásságát, hogy megtanuljunk segíteni a nehézségben levőkön. Krisztus sosem tagadta meg a segítségnyújtást azoktól, akik hibákat követtek el. Irgalmas cselekedetei minden

embercsoportot érintettek – igazakat és bűnösöket egyaránt. Mindenkit meggyógyított, és ha alázattal kérték, akkor tanította is őket.

Akik azt állítják, hogy Krisztusban hisznek, be kell mutatniuk az Ő jó és irgalmas cselekedeteit. Majd csak az ítélet napján fognak tudomást szerezni arról, hogy a Megváltó példáját követve mennyi jót tettek. – *Jótékonyág*, 85–86. o.

Amikor gondterhelt és elnyomott emberekkel találkozol, akik nem tudják, hová forduljanak segítségért, támogasd őket szívvel-lélekkel! Nem Isten terve az, hogy gyermekei magukba zárkózzanak, és ne érdeklődjenek a náluk kevésbé szerencsések iránt. Gondolj arra, hogy Jézus értük ugyanúgy meghalt, mint érted. A kedvesség megnyitja számodra az utat, hogy segíts rajtuk, megnyerd bizalmukat, reményt és bátorságot önts a szívükbe...

Az igazság, könyörületeség és minden jótétemény dicsérő éneket fakaszt a mennyben. Az Atya látja azokat, akik irgalmasan cselekszenek, és legértékesebb kincsei közé számlálja őket. „Az enyéim lesznek, így szól a Seregek Ura, azon a napon, amikor felveszem ékszereimet.” (Mal 3:17) A szűkölködők és szenvedők érdekében véghezvitt minden cselekedetre úgy tekintenek a mennyben, mintha Jézussal tettük volna. – *Az én életem ma*, 242. o.

Július 21., vasárnap – Zsoltárok: a reménység énekei az elnyomottaknak

„És lesz az Úr nyomorultak kővára, kővár a szükség idején. Azért te benned bíznak, akik ismerik a te nevedet; mert nem hagytad el, Uram, akik keresnek téged.” (Zsolt 9:10–11)

Isten megparancsolja, hogy ugyanolyan részvétellel legyünk mások iránt, mint amilyenekkel van Ő irántunk! Az indulatos, önelégült, bosszúálló egyén szemlélje a szelíd és alázatos Megváltót, akit mint bárányt vezettek a mézszárszékre! Ahelyett, hogy bosszút állt volna rajtuk, úgy vitték, mint juhot, aki megnémult az őt nyírók előtt. Tekintsenek rá, akit a mi bűneink szegeztek át, és indulatosságaink sújtottak

le. Akkor megtanulnak tűrni, kitartani és megbocsátani! – *Előtted az élet*, 257. o.

Az Úr rajta lesz, hogy megtisztítsa egyházát...

Azt, hogy ez a tisztítási folyamat mikor, milyen hamar kezdődik, nem tudom, de Isten nem halasztja sokáig. Ő, akinek szórólapátja kezében van, megtisztítja templomát az erkölcsi szennytől. Alaposan megtisztítja padlóját. Istennek pere van mindazokkal, akik a legcsekélyebb igazságtalanságot elkövetik, mert így cselekedvén, Isten tekintélyét tagadják meg, veszélyeztetik az érdekükben folyó engesztelést, a megváltást, amelyre Krisztus vállalkozott Ádám minden fiáért és leányáért. Vajon érdemes-e az Isten előtt utálatos utat járni? – *Bizonyságtételek a prédikátoroknak*, 373. o.

Akik oly kevés önzetlen érdeklődést tanúsítanak a Krisztus vére által megváltott lények iránt, ne feledjék, hogy az Úr pontosan olyan könnyen fogja majd kezelni őket, ahogyan ők viszonyultak a rászorulókhhoz. Minden igazságtalan, kizsákmányoló és elnyomó cselekedet fel van jegyezve. Aki visszaél az Isten képmására teremtett lényekkel, Isten és az ember nagy ellenségével munkálkodik együtt, és kétszeresen kapja majd vissza az Úrtól gonoszságának büntetését. Sátánt folyamatos boszszú vezérli, és a gonosz angyalokkal együtt emberek is részt vesznek Isten népének lelki megsebzésében. Az Úr azonban látja és hallja gyermekeinek kiáltásait. – *The Upward Look*, 82. o.

Isten az emberi fajjal szembeni bánásmódjában hosszan tűrő a megátalkodottak iránt. Az Úr kijelölt eszközeit használja, hogy hűségre szólítsa az embereket. Ha megtérnek, teljes bűnbánatot ígér. De mert Isten hosszan tűrő, az emberek visszaélnék irgalmasságával. „Mivel a gonoszságot nem éri utol azonnal a büntetés, az emberek fiainak szíve teljesen a gonoszra adja át magát.” Isten türelme és hosszútűrése, mely meglágyítja és lecsillapítja a lelket, homlokegyenest ellenkező hatással van a hanyagokra és bűnösökre. A bűn féken tartását visszautasítják, és megerősödnek a szembeszegülésükben. Úgy vélik, hogy mivel Isten mindent eltűr nekik, nem törődik romlottságukkal... Mivel a megtor-

lás késik, azért ugyanolyan bizonyos, mert Isten hosszan tűrésének is van határa. Elérhetik a hosszútűrés határát, s akkor Isten egész biztosan büntetni fog. Amikor az Úr kézbe veszi az elbizakodott bűnös esetét, nem áll meg, míg csak teljesen végére nem jár. – *A Te Igéd igazság*, 3. köt., 1166. o.

Július 22., hétfő – „Istenem, cselekedj!”

Krisztus átélte az emberi szenvedés és szomorúság összes terhét. Ő hordozza minden hozzá járuló lélek nehéz igáját. Ismeri lelkünk legmélyebb és kifejezhetetlen fájdalmait is. Nem kell magányosnak és meg nem értettnek éreznünk magunkat, ha senki sem kedvel bennünket. Krisztus látja mindezt, és így szól: „Jöjjetek én hozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelgettetek, és én megnyugosztlak titeket.” (Mt 11:28) Fájdalmaitokat és szenvedéseiteket Ő hordozza. Pásztorotok legmélyebb, leggazdagabb, legszeretetteljesebb és legirgalmasabb szimpátiájában részesít... Mindenhatóságában nem veszítette el emberi tulajdonságait. Folyamatosan arra vágyik, hogy együttérzését és szeretetét árássa azokra, akik úgy döntöttek, hogy válaszolnak hívására. – *That I May Know Him*, 51. o.

Isten csak azt várja, hogy gyermeke bizalommal legyen iránta, hogy az Ő karjára hagyatkozzon minden gyöngeségével, megtörtségével, tökéletlenségével. Akkor Jézus megsegíti a tehetetlent, erősíti és felépíti azokat, akik úgy érzik, hogy ők a megtestesült gyöngeség. Isten megdicsőül a testvér szenvedése, a türelem, hit és bizalom példamutatása által. Ez bizonyítja az általunk vallott igazság hatalmát. Vigasznak bizonyul, ha vigaszra van szükségünk. Támogatásnak, mikor minden földi támasz semmivé foszlik, mely valamelyest támaszték volt. – *Bizonyságtételek*, 2. köt., 98. o.

Az ember nemes és magasztos volta abban mérhető le, hogy milyen mértékben képes féken tartani az érzelmeit. Az erős ember észreveszi az igazságtalanságot, de elfolytja dühét, és megbocsát az ellenségnek.

Isten értelmi és erkölcsi erővel ruházott fel, viszont nagymértékben minden ember saját jellemének a formálója. A mű minden nappal egyre közelebb kerül a befejezéshez. Isten Igéje figyelmeztet, hogy vigyázzunk, miként építjük; figyeljük meg, hogy az örök sziklára alapozunk-e. Eljön majd az idő, amikor kiderül, hogyan építkeztünk. Most kell fejlesztenie mindenkinek az Istentől kapott képességeket, hogy hasznos jellemet alakítson ki a mostani és majd az eljövendő, jobb életre.

A Krisztusba mint személyes megváltóba vetett hit erőt ad, és tartalommal tölti meg a jellemet. Akik őszintén hisznek benne, nyugodtak lesznek, tudva azt, hogy Isten szeme vigyáz rájuk, minden ember Bírója mérlegeli erkölcsi értéküket, és mennyei értelem figyel, hogy milyen jellemet alakítanak ki. – *Tanácsok szülőknek, tanároknak és tanulóknak*, 222–223. o.

Július 23., kedd – A király ígéretei

Azok, akik ma bizalmi állást töltenek be, igyekezzenek megtanulni azt a leckét, amire Salamon imája tanít. Minél magasabb a betöltött munkakör, minél nagyobb felelősséget kell hordozniuk, annál meszebbre hat befolyásuk, és annál jobban Istenre kell támaszkodniuk. Sohasem szabad elfelejteniük, hogy a munkába szólítással együtt kapják azt a felhívást is, hogy meggondoltan, vigyázva járjanak embertársaik előtt. Tanulóként kell Isten előtt állniuk. A tisztség nem teszi szentté a jellemet. Isten megdicsőítése és parancsolatainak megtartása teszi igazán nagygyá az embert.

Nem személyválogató az az Isten, akit szolgálunk. Aki Salamonnak bölcs ítélőképességet adott, ma is kész ugyanezt az áldást adni gyermekeinek. „Ha pedig valakinek nincsen bölcsessége – jelenti ki Igéje –, kérjen bölcsességet Istentől, aki készségesen és szemrehányás nélkül ad mindenkinek, és meg is kapja.” (Jak 1:5) Ha valaki – aki terhet hordoz – jobban vágyik bölcsességre, mint gazdagságra, hatalomra és hírnévre, nem fog csalódni. Nemcsak azt tanulja meg a nagy Tanítótól, hogy mit tegyen, hanem azt is, hogyan tegye azt Isten tetszésére.

Amíg Istennek szenteli életét az Isten által jó ítélőképességgel, tisztánlátással, tehetséggel megáldott ember, addig nem áhítozik magas

pozíció után, és nem akar uralkodni. Bár szükséges, hogy emberek felelősséget hordozzanak, de az igazi vezető ahelyett, hogy elsőbbséget küzdene, inkább értelmes szívért imádkozik, hogy különbséget tudjon tenni jó és rossz között. – *Próféták és királyok*, 30–31. o.

Hiszen annyira megerősödhetnél, hogy te tehetnél megszentelő hatást másokra. Eljuthatsz oda, ahol arra sarkall szíved, hogy jót cselekedj másokkal, vigasztald a szomorkodót, erősítsd a gyöngét, hogyha alkalom kínálkozik, Krisztusról tanúskodj. Törekedj megtiszteltetést vívni ki Istennek mindenben, mindenkor, mindenhol! Szódd bele mindenbe a vallásodat. Amit magadra vállalsz, végezd lelkiismeretesen.

Eddig még nem tapasztaltad Isten megmentő hatalmát, amint ez előjogod lenne, mert nem azt tetted életed főcéljává, hogy Krisztusnak szerezz dicsőséget. Minden célod, melyet magad elé tűzöl, minden tevékenység, melyhez hozzáfogsz, minden kedvtelés, melynek örvendezel – szolgálja Isten dicsőségét! Legyen ez szíved fohásza: Tied vagyok, ó Isten, hogy érted éljek, érted fáradozzak, érted szenvedjek. – *Bizonyítételek*, 2. köt., 262. o.

Július 24., szerda – Az Úrral járn

Láttam, hogy azok, akik elhatározták, hogy jót cselekszenek, áldásként élnek embertársaik számára, és így szereznek tisztességet Megváltójuknak, valóban ők a boldog emberek ezen a földön, miközben a nyugtalan, elégedetlen embernek, aki a boldogság reményében mindennel próbálkozik, folyton csalódnia kell. Az ilyen ember általában még többet akar megszerezni, nem elégszik meg sosem, mivel csak önmagának él. Te azonban határozd el, hogy jót cselekszel, és hűséggel teszel eleget az élet kötelességeinek.

Szakíts időt vizsgálni, jó szóval áldást osztani, bátorítani azt, aki kísértéssel vagy akár nehézségekkel küzd. A reménység szavaival áldást nyújtani másoknak, a megterheltek figyelmét Isten felé fordítani békeséget, boldogságot és vigaszt fog jelenteni önmagad számára. – *Our High Calling*, 64. o.

Aki hisz Krisztusban mint személyes megváltójában, a munkatársává kell válnia, szeretetteljes szívéhez kell ragaszkodnia, együtt kell munkálkodnia vele az önmegtagadás és a jótékonyági munka terén. Akinek Jézus Krisztus kinyilatkoztatta megmentő kegyelmét, Őhöz f fog ragaszkodni, és az Ő jó cselekedeteit fogja végezni. Isten elhívja az embereket, akikért végtelen árat fizetett, hogy vele együtt munkálkodva vállalják a mennyei jó cselekedeteket.

Krisztus a mennybe ment, követői azonban még mindig e világban vannak. Az Őt szerető emberekből álló egyházának szóban és tettben, valamint önzetlen és jóindulatú szeretetben Jézus szeretetét kell képviselnie. Önmegtagadása és a kereszthordozása által olyan eszközzé kell válnia, mely elhinti a szeretet elveit a személyes Megváltót még nem ismerő emberek szívébe. – *Orvosi missziómunka*, 315. o.

Hogy az ember ne veszítse el a jótékonyág áldott eredményeit, Megváltónk tervet készített, hogy munkatársainak vonja be őket. Isten az ember segítségével nélkül is elérhette volna célját, a bűnösök megmentését, de tudta, hogy az ember nem lenne boldog, ha e hatalmas munkában nem vehetne részt. A körülmények láncolatával, mely az ember erejét életre hívja, neki adományozta a jótékonyág művelésének legjobb módjait, és szokásává teszi, hogy adakozzon a szegények javára, valamint Isten ügyére. A tönkretett világ szükségleteire adott javak áldásos következményekkel járnak. Férfiak és nők elé tárják az igazságot, amire azoknak égető szükségük van. És mikor engedünk e hívásnak fáradozással és jótékony cselekedetekkel, annak a képmására alakulunk, aki szegény lett értünk. Adományainkkal mások áldására vagyunk, s ezekkel valódi kincseket gyűjtünk. – *Bizonyágtételek*, 9. köt., 253. o.

Július 25., csütörtök – Példabeszédek: megkönyörülni a rászorulókon

János szívéhez szóló szavai elítélték hallgatóit. Kérdéssel fordultak hozzá: „Mit cselekedjünk tehát?” (Lk 3:10) János így felelt: „Akinek két köntöse van, egyiket adja annak, akinek nincs; és akinek van eledele,

hasonlóképpen cselekedjék.” (Lk 3:11) Intette a vámszedőket és a katonákat, ne legyenek igazságtalanok, erőszakosak.

Mindazok, akik Krisztus országának alattvalói lettek – mondta János –, bizonyosságot fognak tenni hitükről és bűnbánatukról. Kedvességről, becsületességről és hűségről tanúskodik életük. Szolgálni fognak a rászorulóknak, adományaikat Istennek szentelik. Menedéket nyújtanak a védtelennek, példaképei az erénynek és együttérzésnek. Krisztus követői így fogják bizonyítani a Szentlélek átformáló erejét. Mindennapi életükben igazságosság, irgalmasság és Isten iránti szeretet látható. Ha nem úgy élnek, olyanok lesznek, mint a pelyva, amelyet tűzre vetnek. – *Jézus élete*, 107. o.

Ünnepélyes kiváltság és szent bizalom idejében élünk. Ha Isten szolgálói hűségesen megőrzik a rájuk bízottakat, nagy jutalmuk lesz, amikor a Mester így szól: „Adj számot sáfárságodról!” (Lk 16:2) A komoly erőfeszítések, az önzetlen munka, a türelmes, kitartó fáradozások gazdagon meg lesznek jutalmazva. Jézus az ilyen szolgáknak mondja majd, hogy ezentúl nem szolgáinak, hanem barátainak nevezi őket (lásd: Jn 15:15). Az Úr a munkát nem a nagysága szerint ítéli meg, hanem a hűség szerint, amellyel végezték. Nem az elért eredményeket mérlegeli, hanem az indítékokat, amelyek minket a munkára ösztönöztek. A jóságot és hűséget többre értékeli, mint bármi mást.

Kérem Krisztus evangéliumának hírnökeit, hogy soha ne bátortalanodjanak el, ne nézzék a legmegátalkodottabb bűnöst se úgy, mintha Isten kegyelme őt már nem érhetné el. A látszólag reménytelen is elfogadhatja még az igazságot szeretetből. Ő, aki az emberek szívét úgy vezeti, mint a folyók vizét, a legmegátalkodottabb és legönzőbb lelket is Krisztushoz vezetheti. Van-e valami, amit Isten ne tudna megtenni? „Beszédem – szól az Úr –, amely számból kimegy, nem tér hozzám üresen, hanem megcselekszi, amit akarok, és szerencsés lesz ott, ahová küldöttem.” (Ésa 55:11) – *Az evangélium szolgálói*, 267. o.

Hitednek növekednie kell, mert megmérnek és könnyűnek találnak. Az utolsó napon a Főbíró ítélete azon fordul jobbra vagy balra, hogy fáradoztunk-e a szűkölködőkért, az elnyomottakért és a megkísértette-

kért. Nem mehetsz el mellettük mindig az út másik oldalán, vagy ha igen, nem nyersz bebocsátást, mint megváltott bűnös Isten városába. „Amit nem tettetek egyyel is a legkisebbek közül, velem nem tettétek” (Mt 25:45) – mondja Krisztus.

Élesszétek újjá az első szeretetet, az első buzgalmat. Kutassátok fel azokat, akiket kimartatok magatok közül. Kötözzétek be a sebeket, melyeket ütöttetek. Valljátok be nekik az ellenük elkövetett bűneiteket. Húzódjatok közelebb a szánakozó szeretet szívéhez. Hagyjátok szívetekbe áradni az isteni könyörület patakját, onnan pedig mások szívébe. Kövessük Jézus gyöngédségének és irgalmának példáját – melyet értékes életével tárt elénk –, amikor felebarátainkkal bánunk. Különösen azokkal, akik Krisztusban testvéreink. – *Bizonyágtételek*, 5. köt., 612. o.

Július 26., péntek – További tanulmányozásra

Pátriárkák és próféták: „Dávid utolsó évei” című fejezet.